

UZASADNIENIE

W dniu 22 stycznia 2019r. do Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich wpłynął pozew E. G., która imieniem małoletniego J. N. wystąpiła przeciwko D. N. o podwyższenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 08 czerwca 2016r. sygn akt III Rc 355/15 z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na skutek upływu czasu jaki upłynął od ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniego, problemów zdrowotnych małoletniego a także braku jakiegokolwiek zainteresowania pozwanego małoletnim konieczne jest podwyższenie obecnej kwoty alimentów. Rozwój małoletniego powoda przebiega z opóźnieniem i jest na poziomie umiarkowanego upośledzenia umysłowego. Małoletni ma wadę rozwojową (...), schizencefalię obustronną, hipoplazję ciała modzelowatego, małogłowie. Ma zdiagnozowany patologiczny kwaśny refluks żołądkowo-przelykowy oraz częste i ciężkie zaparcia, w związku z tymi problemami przyjmuje doraźne leki. Dodatkowo cierpi na padaczkę nieokreśloną, jest dzieckiem jednoocznym z powodu niedorozwoju nerwu wzrokowego wraz z towarzyszącym przy tym oczopląsem rotacyjnym oraz zezem rozbieżnym naprzemiennym. Jest pod stałą kontrolą poradni neurologicznej, ortopedycznej, neurochirurgicznej, gastrologicznej, genetycznej, rehabilitacyjnej, chirurgicznej, audiologicznej, endokrynologicznej.

Małoletni korzysta z rehabilitacji zarówno refundowanej przez NFZ jak i prywatnej, wymaga wózka inwalidzkiego, ortez, pionizatorów, specjalistycznej diety, pampersów. Brak zainteresowania pozwanego małoletnim skutkowało ograniczeniem mu władzy rodzicielskiej. Uzyskiwane obecnie przez matkę małoletniego dochody nie są wystarczające na pokrycie wszystkich kosztów utrzymania jak również zapewnienia małoletniemu odpowiedniej rehabilitacji.

W odpowiedzi na pozew, pozwany D. N. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zwrot kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Pozwany w pierwszej kolejności zaprzeczył aby to brak zainteresowania małoletnim spowodował ograniczenie mu władzy rodzicielskiej albowiem orzeczenie to zostało wydane z uwagi na fakt przeprowadzki małoletniego powoda wraz z jego matką do innej znacznie oddalonej miejscowości, jak również fakt ciągłej pracy w delegacji pozwanego, co uniemożliwiało mu podejmowanie decyzji o bieżących dla syna sprawach, szczególnie w okolicznościach choroby i konieczności szybkiego decydowania w ważnych dla niego kwestiach. Podniósł również, że alimenty na rzecz małoletniego przekazywane są jego matce przez komornika sądowego i pobierane bezpośrednio z przysługującego mu wynagrodzenia za pracę a matka małoletniego nigdy nie zwracała się do niego o dodatkowe środki na zwiększone potrzeby syna jak również nie informuje go na bieżąco o podjętym leczeniu, stanie zdrowia, postępach w rehabilitacji.

Pozwany zakwestionował korzystanie przez małoletniego z odpłatnej rehabilitacji jako zbyt kosztowne a przy tym nie dające zasadniczych postępów w stanie zdrowia małoletniego.

Nadto podniósł, że jego sytuacja materialna nie pozwala na uiszczanie alimentów w kwocie wyższej niż obecna.

Pozwany podniósł, iż od stycznia 2018 do 19 kwietnia 2019r. zatrudniony był w wymiarze 1/2 etatu ze średnim wynagrodzeniem 1.125 zł miesięcznie po czym umowa o pracę została rozwiązana. Obecnie poszukuje zatrudnienia pozostając na utrzymaniu rodziców. Na utrzymaniu posiada jeszcze jedno małoletnie dziecko, na rzecz którego został zobowiązany do uiszczania alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie. W realizacji obowiązków alimentacyjnych pomaga mu ojciec, który reguluje część zobowiązań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletni J. N. urodził się dnia (...) w R., pochodzi z nieformalnego związku (...). Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 08 czerwca 2016r. sygn akt III Rc 355/15 zobowiązano pozwanego D. N. dołożenia na rzecz małoletniego J. N. kwoty po 400 zł miesięcznie, począwszy od dnia 12 października 2015r. płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda E. G. do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Małoletni J. N. choruje na mózgowie porażenie dziecięce czterokończynowe, spastyczne. Jego rozwój przebiega z opóźnieniem, jest na poziomie umiarkowanego upośledzenia umysłowego.

Małoletni ma wadę rozwojową (...), schizencefalię obustronną, hipoplazję ciała modzelowatego, małągłowie, zdiagnozowany patologiczny kwaśny refluks żołądkowoprzełykowy oraz częste i ciężkie zaparcia, padaczkę nieokreśloną. Jest dzieckiem jednoocznym z powodu niedorozwoju nerwu wzrokowego wraz z towarzyszącym przy tym oczopląsem rotacyjnym oraz zezem rozbieżnym naprzemiennym. Pozostaje pod stałą kontrolą poradni neurologicznej, ortopedycznej, neurochirurgicznej, gastrologicznej, genetycznej, rehabilitacyjnej, chirurgicznej, audiologicznej, endokrynologicznej. Odnośnie małoletniego wydano orzeczenie o niepełnosprawności ustalając, iż małoletni wymaga zaopatrzenia w sprzęty ortopedyczne, środki pomocnicze i pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie - wg potrzeb, wymaga wsparcia w samodzielnej egzystencji tj. korzystania z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych, stałej lub długoterminowej opieki osoby trzeciej w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, współudziału na co dzień opiekuna w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (k. 9).

Małoletni uczęszcza do Przedszkola nr (...) w S., do grupy dla dzieci z potrzebą kształcenia specjalnego. Opłata za wyżywienie wynosi 120 zł miesięcznie.

Pozostaje pod opieką (...) Fundacji Pomocy (...) w Specjalistycznym Punkcie Rewalidacji w C., raz w tygodniu odbywa 3 godzinne zajęcia z terapii wzroku, zajęcia z neurologopedą oraz rehabilitację ruchową. Korzysta również z prywatnej rehabilitacji w Centrum (...) w K., gdzie matka wozi go własnym samochodem raz w tygodniu - koszt 80 zł za godzinę.

Małoletni z powodu przykurczy w rękach i nogach jest również pod opieką (...) Centrum (...) w Z. pod W. gdzie co pół roku przechodzi zabieg wstrzyknięcia toksyny botulinowej we wszystkie kończyny aby je rozluźnić. Bezpośrednio po zabiegu małoletni odbywa turnus rehabilitacyjny w (...) Centrum (...) w K.. W ciągu roku małoletniemu przysługuje 12 tygodni refundowanej przez NFZ rehabilitacji neurologicznej, korzysta wówczas codziennie z rehabilitacji ruchowej, naprzemiennie w ciągu dnia uczestniczy w terapii neurologopedycznej, psychologicznej oraz terapii zajęciowej, dodatkowo codziennie ma naświetlanie oraz kąpiel winową wszystkich kończyn na przemian według uznania.

Obecność matki małoletniego pomimo, że jest obowiązkowa jest odpłatna. Jedynie w roku 2018r., z uwagi na trwający na oddziale remont została zwolniona z kosztów, w roku 2019 koszt noclegu na oddziale wynosi 20 zł za dobę, bez wyżywienia. W 2018 roku małoletni uczestniczył wraz z matką w dwutygodniowym turnusie rehabilitacyjnym w Ośrodku (...) w B. k/B., opłata za minimalny pakiet, bez wyżywienia wynosiła 3.400 zł a dofinansowanie 2.258 zł (k. 30-32). Pozostała do zapłaty część opłaty pokryła matka małoletniego zapożyczając się. W 2019r. matka małoletniego planuje skorzystać z droższego pakietu intensywnego - koszt 4.250 zł przy wkładzie własnym 2150 zł, ponieważ zajęcia były bardzo dobrze poprowadzone, na nowoczesnym sprzęcie odpowiednio do potrzeb małoletniego. W grudniu 2018r. małoletni przeszedł operację oczu.

Małoletni na co dzień korzysta z wózka inwalidzkiego - koszt zakupu po dofinansowaniu 2.000 zł k. 37, ortez, które muszą być wymieniane co jakiś czas bo małoletni rośnie, pionizatora. Ostatnia, jeszcze niezapłacona faktura za wykonane na zamówienie ortez opiewa na sumę 3.500 zł (k. 252). Małoletni ma zalecenie korzystania z butów ortopedycznych i siedziska ortopedycznego co jeszcze nie zostało zamówione. Jest na lekkostrawnej diecie, przyjmuje stale leki, wymaga pampersów. Na wyżywienie dla małoletniego matka przeznaczona 500 zł, kosmetyki do pielęgnacji, pieluchy, chusteczki 50 zł. (przesłuchanie k. 01;04;31)

W kwietniu 2018r. matka małoletniego przeprowadziła się do S. aby zapewnić małoletniemu możliwość stałej rehabilitacji i opieki lekarzy specjalistów. Od domu rodzinnego, w którym mieszkała podczas poprzedniego postępowania sądowego miała 60 km do najbliższej poradni specjalistycznej oraz rehabilitacyjnej.

Po zintensyfikowaniu rehabilitacji, od lipca 2018r. do chwili obecnej stan małoletniego uległ znaczącej poprawie (zeznania J. G. 00;48;27).

Otrzymuje zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł miesięcznie z dodatkiem do zasiłku rodzinnego 110 zł, zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 184,42 zł, świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w kwocie 1.583 zł, świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł miesięcznie (k. 195-198, 206, 212-215, 220). Małoletni urodził się miesiąc przed jej egzaminem maturalnym i po porodzie nie miała możliwości podjęcia zatrudnienia. Sprawuje samodzielną opiekę nad synem, który wymaga całodobowej pomocy przy karmieniu, myciu, pampersowaniu, przewracaniu na bok co wyklucza podjęcie jakiegokolwiek pracy zarobkowej. Posiada stary samochód osobowy, którym dowozi syna do lekarzy i na rehabilitację, gdy jeździ samodzielnie korzysta z komunikacji miejskiej, która jest tańsza. Składka ubezpieczeniowa wynosi 700 zł, przegląd 160 zł, na paliwo wydaje miesięcznie 200-250 zł miesięcznie. Zamieszkuje wraz z małoletnim w wynajmowanym, dwupokojowym mieszkaniu, opłata za wynajem wynosi 900 zł miesięcznie, opłaty za media ok. 200 zł, rata za zakupiony sprzęt 100 zł miesięcznie. Uzyskiwane przez nią dochody nie są wystarczające na pokrycie stałych miesięcznych wydatków i kosztów zakupu sprzętu rehabilitacyjnego, opłacenie turnusów.

Zdarza się, że musi się zapożyczać u sąsiadów czy znajomych, otrzymuje od nich produkty żywnościowe, wyprawkę dla małoletniego. (zeznania S. P. 00;19;16, zeznania B. K. k. 00;37;25).

Poprzednio zamieszkiwała u swoich rodziców, częściowo dokładając się do kosztów utrzymania, przekazywała 500 zł rocznie na zakup węgla, na wyżywienie przeznaczała 600 zł miesięcznie (przesłuchanie 00;59;51)

Pozwany D. N. w okresie 01 stycznia 2018r. - 19 kwietnia 2019r. zatrudniony był jako pracownik fizyczny w firmie (...) w R. na 1/2 etatu, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 1.125 zł. Umowa została rozwiązana za porozumieniem stron, z inicjatywy pozwanego, który chciał pomóc ojcu przy stawianiu budynku garażu. Zarówno w 2016r. jak i ostatnio zatrudniany był za minimalne wynagrodzenie a dodatkowo szef wypłacał mu nieewidencjonowane premie, co najmniej 500 zł miesięcznie. Obecnie nie pracuje, bez powodzenia poszukuje jakiegokolwiek zatrudnienia, nie jest zarejestrowany w urzędzie pracy. (zaświadczenie o zarobkach k. 236, świadectwo pracy k. 237, przesłuchanie 01;25;03) Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jedyne wydatki jakie ponosi to opłata za (...) - 300 zł.

Posiada zobowiązania z tytułu alimentów na małoletnią córkę Z. K. w wysokości 400 zł miesięcznie, którą dobrowolnie podwyższył do kwoty po 650 zł miesięcznie. (k. 244, przesłuchanie 01;29;49)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 29 sierpnia 2018r. ograniczono pozwanemu władze rodzicielską nad małoletnim J. N. do prawa dowiadywania się o istotnych sprawach małoletniego i przyznano matce małoletniego wyłączne prawo do decydowania o leczeniu małoletniego. (k. 8)

Z małoletnim utrzymuje sporadyczny kontakt. Z uwagi na wcześniejsze zaległości w płaceniu alimentów matka małoletniego wystąpiła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i w okresie podjętego zatrudnienia alimenty pobierane były bezpośrednio z wynagrodzenia. Aktualnie zaległości nie występują. Pozwany wyraził chęć zabrania małoletniego do siebie w okresie ubiegłorocznych Świąt Bożego Narodzenia ale małoletni był wówczas po operacji oczu i tak długa podróż nie była wskazana, czego pozwany nie rozumiał i miał żal do matki, że ogranicza mu kontakty z synem. Jednocześnie kiedy zwróciła się do niego o pomoc w transporcie na zabieg do szpitala odmówił.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o : wyrok zaoczny wydany przez Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim w dniu 08.06.2016r. III RC 355/15 k. 7, odpis zupełny aktu urodzenia k. 6, postanowienie Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 29 sierpnia 2018r. sygn akt III Nsm 153/18, orzeczenie o niepełnosprawności k. 9, dokumentację medyczną k. 10-16, 24-28, orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego k. 17-18, skierowania k. 19, opinia k. 20-22,

zaświadczenie k. 23, umowę k. 29, faktury k. 31,35-37, 42, 44-52, 54-68, 78-99,102-122, 126-141, 144-155, 156-177, 252, 252, zlecenie k. 38-39, potwierdzenia przelewów k. 53, 70, 72-74, 100, 124, 142, 157, decyzje Prezydenta Miasta S. k. 195-200, 206-208, 212-217, 220-223, zaświadczenie o zarobkach k. 236, świadectwo pracy k. 237, przekazy pocztowe k. 238-243, wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 18 kwietnia 2014r. sygn akt III Rc 491/13, wydruki k. 254-275.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków H. N. i M. N. (1) na okoliczność możliwości zarobkowych, stanu majątkowego pozwanego oraz utrudniania kontaktów pozwanemu z małoletnim powodem albowiem przesłuchania matki małoletniego powoda oraz pozwanego pozwoliło na ustalenie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy w tym zakresie faktów zatem dowód ze zeznań świadków H. N. i M. N. (2) przebywającej obecnie w Belgii w realiach niniejszej sprawy był zbędny.

Sąd dopuścił i przeprowadził dowody z dokumentów wnioskowane przez obie strony. Czyniąc ustalenia faktyczne w całości dał wiarę dowodom z dokumentów urzędowych przyjmując, iż stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania złożone w sprawie przez strony postępowania a także świadków bowiem były one logiczne i spójne oraz zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 kro rodzice zobowiązani są do alimentacji dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przez pojęcie „zmiany stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 kro).

Zmiana, zatem „stosunków” tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r., II CO 9/74).

Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron zobowiązanych, nie może jednak pominąć w trakcie tych ocen także usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Nadto należy ocenić, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zmiana zaś orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (Uchwała Pełnego Składu Sądu Najwyższego - Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 16 grudnia 1987r. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4 poz. 42).

W niniejszej sprawie dokładna analiza zgromadzonego materiału dowodowego wykazała, że potrzeby małoletniego powoda J. N. uległy zwiększeniu od czasu ustalenia wysokości świadczenia alimentacyjnego wyrokiem sądowym z dnia 08 czerwca 2016r. W trakcie postępowania pozwany nie kwestionował istnienia swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego, jednakże w istocie wnosił o oddalenie powództwa (pozostawienie alimentów na dotychczasowym

poziomie). Deklarował chęć zawarcia ugody na kwotę po 700 zł miesięcznie przy czym uzależniał jej zawarcie od umorzenia postępowania egzekucyjnego na co matka małoletniego ze względu na wcześniejsze nieterminowe wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego nie wyraziła zgody.

Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego pozwanego miała miejsce w czerwcu 2016r. Ze względu na wiek małoletniego, jego rozwój fizyczny ale przede wszystkim stan zdrowia potrzeby małoletniego uległy zwiększeniu. Podobnie, jak podczas poprzedniej sprawy alimentacyjnej, małoletni nadal pozostaje pod stałą opieką wielu specjalistów jednak szczególne znaczenie podwyższające koszty mają kwestie związane z rehabilitacją i zakupem sprzętu rehabilitacyjnego.

Aby wspomóc proces rehabilitacji matka małoletniego przeprowadziła się ze stron rodzinnych bliżej K., dzięki czemu małoletni może chodzić do przedszkola integracyjnego i ma znacznie bliżej do przychodni specjalistycznych. W poprzednim miejscu zamieszkania było tylko jedno przedszkole a przychodnia oddalona była o 60 km. Przeprowadzka pociągnęła za sobą wzrost kosztów utrzymania bowiem tutaj ceny są wyższe niż na wsi, konieczne było wynajęcie mieszkania. Małoletni pozostaje pod stałą opieką rehabilitantów, korzysta zarówno z dofinansowań NFZ do turnusów rehabilitacyjnych jak i zajęć prywatnych, dwukrotnie w ciągu roku jest ostrzykiwany botuliną co ma pomóc na występujące przykurcze kończyn, bezpośrednio po tym korzysta z pilnych turnusów w szpitalu w K.. Dodatkowo bierze udział w turnusach w (...) który jest tylko częściowo dofinansowany. Niezbędny jest również zakup sprzętu rehabilitacyjnego, jedynie w części refundowanego, ortez, pionizatorów, wózka inwalidzkiego, do którego dopłata wyniosła 2.000 zł.

Zintensyfikowanie w ostatnim roku rehabilitacji przynosi widoczne efekty. Zasadnym jest zatem kontynuowanie rehabilitacji przynajmniej na obecnym poziomie.

Udział pozwanego w kosztach rehabilitacji małoletniego, poza środkami pochodzącymi z płaconych alimentów jest znikomy, przy czym nie widzi on potrzeby rehabilitacji w prywatnych ośrodkach z uwagi na brak spektakularnych efektów i właściwie brak możliwości wyleczenia małoletniego a jedynie poprawę komfortu życia i częściowe usamodzielnienie, koszty obejmują nie tylko sam pobyt w placówkach ale również zakwaterowanie i wyżywienie matki, dojazd. Jednak podnieść należy, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 29 sierpnia 2018r. przyznano matce małoletniego wyłączne prawo do decydowania o leczeniu małoletniego a pozwanemu ograniczono władze rodzicielską do prawa dowiadywania się i istotnych sprawach dziecka.

Matka małoletniego ma więc prawo do wybrania najskuteczniejszej, jej zdaniem, terapii, która co należy podkreślić w przypadku małoletniego odnosi pozytywny skutek a zatem uznać należy, że pozostaje w zgodzie z dobrem dziecka.

Odnosząc się do sytuacji materialnej i zarobkowej pozwanego, stwierdzić należy, iż uległa ona pogorszeniu z winy samego pozwanego, który w trakcie niniejszego postępowania dobrowolnie zrezygnował z pracy aby pomóc ojcu przy budowie garażu nie bacząc na to, że jest ojcem dwójki dzieci i takie zachowanie jest co najmniej lekkomyślne.

Poprzednio pozwany pracował jako pracownik fizyczny z wynagrodzeniem ustalonym w wysokości wynagrodzenia minimalnego i dodatkowo premią uznaniową wypłacana comiesięcznie przez pracodawcę.

Od 19 kwietnia 2019r. pozwany jak twierdzi intensywnie poszukuje zatrudnienia ale nie zarejestrował się nawet w urzędzie pracy. Nadto, w ostatnim czasie dobrowolnie podniósł kwotę płaconych na małoletnią córkę alimentów o 150 zł miesięcznie.

Możliwości zarobkowe matki małoletniego od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej nie uległy zmianom, nadal ze względu na konieczność stałej, również nocnej opieki nad synem nie jest ona w stanie podjąć pracy, utrzymuje się z zasiłków socjalnych i świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w kwocie 1583 zł. Aby pokryć wszelkie wydatki związane z leczeniem i rehabilitacją małoletniego zadłuża się u znajomych, oszczędza na własnych potrzebach. Nie ma pomocy od pozwanego ani jego rodziny.

Reasumując, ustalona kwota miesięcznych alimentów w wysokości 900 złotych nie jest wygórowana w odniesieniu do potrzeb małoletniego powoda i odpowiada możliwościom finansowym zobowiązanego D. N., a jednocześnie jest wystarczająca, aby pokryć usprawiedliwione potrzeby małoletniego.

Możliwości zarobkowe, o których mowa to nie tylko faktycznie osiągnięte dochody, ale także te, które zobowiązany stosownie do swoich kwalifikacji i uzdolnień mógłby osiągnąć.

Jednocześnie wskazać należy, posiłkując się poczynionymi uwagami, że dalej idące wnioski o podwyższenie alimentów do kwoty 1.000 zł nie zasługiwały, w chwili obecnej, na uwzględnienie. Jak wskazano powyżej, rozmiar świadczeń alimentacyjnych uzależniony jest od możliwości finansowych zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji.

Wskazane przesłanki winny być rozpatrywane łącznie, co gwarantuje możliwość spełnienia swego obowiązku przez jedną stronę i zabezpiecza uprawnionego przed popadnięciem w niedostatek.

Jak wskazuje przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe, nałożenie na pozwanego obowiązku alimentacyjnego w wysokości 900 zł jest w chwili obecnej wystarczające na pokrycie standardowych kosztów utrzymania w postaci ubrań, wyżywienia, rozrywki czy wydatków przedszkolnych a także pozwoli na uzupełnienie wydatków ponoszonych stale na rehabilitację małoletniego, zakup specjalistycznego sprzętu rehabilitacyjnego.

Mając powyższe okoliczności na względzie i kierując się cyt. przepisami podwyższono alimenty odnośnie małoletniego J. N. do kwoty 900 zł miesięcznie, płatne od dnia 22 stycznia 2019r. tj. od dnia wniesienia pozwu, w pozostałym zaś zakresie powództwo oddalono, jako bezzasadne.

Wyrokowi w punkcie pierwszym Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.

Odnośnie kosztów sądowych, Sąd na zasadzie art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanego nieuiszczoną opłatą sądową, których strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albowiem w istocie na skutek pomocy pozwanego jego ojcu w budowie garażu, pozwany ma aktualnie mniejsze źródła utrzymania, zaś posiadane środki powinien w pierwszej kolejności przeznaczyć na zaspokojenie słusznych potrzeb alimentacyjnych małoletniego powoda.

Dnia 24 czerwca 2019 r.

SSR Mariusz Witkowski

Sygn. akt: III RC 13/19

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt z uzasadnieniem w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn pozwanego;
3. odnotować jako projekt sporządzony przez asystenta sędziego, który po uzupełnieniu przez sędziego referenta podpisano;
4. kal. 14 dni lub z wpływem.

Dnia 24 czerwca 2019r.

SSR Mariusz Witkowski